

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 5Csp/17/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4323201317
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Daniel Koneracký
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2025:4323201317.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

5Csp/17/2023

Okresný súd Levice sudcom Mgr. Danielom Konerackým v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., Prievozská 2, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený: Remedium Legal, s. r. o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XX, o zaplatenie sumy 576,73 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

5Csp/17/2023

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanej súd nárok na náhradu trov prvoinštančného konania proti žalobcovi **n e p r i z n á v a**.

III. Žalobca **m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanej v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

o d ô v o d n e n i e :

5Csp/17/2023

1. Obchodná spoločnosť BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA ako právny predchodca žalobcu podala na Okresný súd Levice žalobu, ktorou sa domáhala zaplatenia peňažnej sumy vo výške 1.265,08 eur s príslušenstvom proti žalovanej. Podanú žalobu právny predchodca žalobcu odôvodnil tým, že uzavrel ako veriteľ so žalovanou ako dlžníkom zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 22.01.2020 časť 1, pričom z obsahu tejto zmluvy vyplýva záväzok poskytnúť žalovanej viazaný spotrebiteľský úver vo výške 881,- eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného v úverovej zmluve. Zároveň sa v zmysle tejto zmluvy zaviazala žalovaná vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami, a to formou 20 mesačných splátok vo výške 46,38 eur so splatnosťou prvej splátky 15.02.2020. Podľa ustanovenia bodu 1.4 časti 1 úverovej zmluvy žalovaná súhlasila, aby veriteľ poukázal peňažné prostriedky predajcovi, ktorý jej mal predať tovar, a preto veriteľ uhradil požadovanú peňažnú sumu na účet takéhoto predajcu, čo vyplýva aj z výpisu z úverového účtu žalovanej. Právny predchodca žalobcu ďalej poukázal na skutočnosť, že žalovaná sa zaviazala splácať úver riadne a včas, čo však nesplnila, pričom zaplatila len časť z tohto úveru, a to vo výške 298,28 eur /táto skutočnosť vyplýva z výpisu z úverového účtu/. Právny predchodca žalobcu ďalej uviedol, že podľa bodu 3.1 časť

3 úverovej zmluvy vyplýva aj jeho oprávnenie predčasne zosplatiť úver, ku ktorému bolo pristúpené dňa 22.12.2020, kedy vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal splatný dlh žalovanej v celom rozsahu. Právny predchodca žalobcu si tak uplatňoval voči žalovanej neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej sume 628,35 eur, ktoré pozostávali jednak z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny vo výške 616,70 eur, z titulu dlžného poistného úveru vo výške 11,65 eur, ako aj z titulu dlžných nákladov spojených s uplatneným pohľadávky vo výške 20,- eur. Právny predchodca žalobcu tiež poukázal na skutočnosť, že uzavrel so žalovanou ako dlžníkom aj zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty, a to s poukazom na 2. časť takejto zmluvy. Obsahom takejto úverovej zmluvy bol záväzok právneho predchodcu žalobcu poskytnúť žalovanej revolvingový úver formou úverového rámca vo výške 5.000,- eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného v úverovej zmluve a súčasne záväzok žalovanej vrátiť poskytnutý revolvingový úver. Žalovaná bola oprávnená čerpať revolvingový úver na financovanie kúpy tovaru alebo služieb v obchodných miestach, ktoré akceptovali takúto kartu, výberom finančných prostriedkov v hotovosti pomocou karty v miestach na to určených, prevodom na účet určený žalovanou alebo iným dohodnutým spôsobom. Právny predchodca žalobcu tiež uviedol, že po dobu trvania úverového vzťahu čerpala žalovaná finančné prostriedky vo výške 773,88 eur a to tak, že sumu 722,97 eur žalovaná čerpala výberom hotovosti z bankomatu, ako aj platbami na vybraných obchodných miestach a suma 50,91 eur predstavuje poplatky, ktoré právny predchodca žalobcu účtoval žalovanej v súlade s úverovou zmluvou ako súčasť úverovej istiny. Táto skutočnosť vyplýva aj z výpisu z úverového účtu, ktorý je prílohou k podanej žalobe. Následne žalovaná porušila svoj záväzok splácať úver riadne a včas napriek zmluvne dohodnutým splátkam uhradila len časť dlžnej sumy, a to v celkovej výške 195,63 eur, v dôsledku čoho právny predchodca žalobcu vyhlásil dňa 22.12.2020 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovanej splatný v celom rozsahu. Záväzok žalovanej po lehote splatnosti voči právnenmu predchodcovi žalobcu tak predstavoval sumu 636,73 eur, ktorá pozostávala jednak z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny vo výške 618,62 eur, z titulu dlžných úrokov z úveru vo výške 17,- eur, ako aj z titulu dlžného poistenia úveru vo výške 1,11 eur. Právny predchodca žalobcu si uplatňoval voči žalovanej aj dohodnuté úroky z dlžnej úverovej istiny v zmysle zmluvy.

2. Súd následne doručil žalobu žalovanej do vlastných rúk a s poukazom na § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej CSP) ju vyzval, aby sa k nej vyjadrila. Žalovaná sa vyjadrila k takejto žalobe tak, že požiadala o splátkový kalendár, pretože je v hmotnej núdzi a dostáva len sociálnu dávku vo výške 140,- eur, v dôsledku čoho nie je schopná zaplatiť celý dlh.

3. Právny predchodca žalobcu prostredníctvom svojho právneho zástupcu elektronickým podaním zo dňa 10.07.2023 oznámil postúpenie pohľadávky na žalobcu, a to v zmysle zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.06.2023 s tým, že žalobca následne elektronickým podaním zo dňa 24.08.2023 oznámil prostredníctvom svojho právneho zástupcu, že súhlasí s poukazom na § 80 CSP, aby súd pripustil zmenu žalobcu tak, že namiesto pôvodného žalobcu vstúpi do konania na jeho miesto žalobca. Tunajší súd uznesením zo dňa 04.09.2023, ktoré bolo právoplatné 12.09.2023 pripustil zmenu žalobcu, a to s poukazom na § 80 CSP, pretože došlo k postúpeniu pohľadávky počas súdneho konania.

4. Súd následne doručil vyjadrenie žalovanej žalobcovi a s poukazom na § 167 ods. 3 CSP ho vyzval, aby sa k nemu vyjadril. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 14.12.2023 uviedol, že žalovaná uzavrela s jeho právnym predchodcom zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej jej bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 881,- eur a napriek opakovaným výzvam si nespĺnila svoju povinnosť v určených termínoch, v dôsledku čoho porušila svoje zmluvné povinnosti. Preto sa dostala do omeškania so splácaním úveru, pričom následne bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, a to listom zo dňa 28.12.2020. Dňa 21.06.2023 postúpil postupca na žalobcu pohľadávku zo zmluvy v celkovej výške 628,35 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 596,70 eur, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 0,- eur ako aj z neuhradených poplatkov vo výške 11,65 eur, resp. neuhradených nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky vo výške 20,- eur. Žalobca zároveň súhlasil s tým, aby žalovanej bola uložená povinnosť zaplatiť dlžnú sumu formou pravidelných mesačných splátok vo výške 20,- eur, s ktorými súhlasí, pričom so žalovanou sa mu nepodarilo uzatvoriť dohodu o postupnom splácaní. Žalovaná tiež neuviedla skutočnosti ani nepredložila dôkazy, ktoré by spochybňovali nárok žalobcu, a preto žiadal, aby bolo vyhovené podanej žalobe.

5. Súd následne doručil vyjadrenie právneho zástupcu žalobcu žalovanej a s poukazom na § 167 ods. 4 CSP ju vyzval, aby sa k nemu vyjadrila. Žalovaná sa k podanému vyjadreniu nevyjadrila, a preto súd nariadil pojednávanie dňa 28.03.2024, na ktorom vyhlásil rozsudok, ktorým konanie čiastočne

zastavil, a to čo do sumy 120,- eur, vo zvyšnej časti žalobu žalobcu zamietol a žalovanej nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi nepriznal. Proti takémuto rozsudku podal odvolanie právny zástupca žalobcu s tým, že odvolací súd uznesením zo dňa 28. februára 2025 pripustil späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie sumy 568,35 eur s príslušenstvom, pričom rozsudok Okresného súdu Levice zo dňa 28.03.2024 v zamietajúcom výroku II. v časti o zaplatenie sumy 568,35 eur s príslušenstvom zrušil a konanie v tejto časti zastavil. Zároveň odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku II. v časti o zaplatenie sumy 576,73 eur s príslušenstvom, ako aj vo výroku o trovách konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia okrem iného vyplýva, že odvolací súd zastavil konanie čo do sumy 568,35 eur s príslušenstvom s tým, že zrušil rozsudok súdu prvej inštancie, pretože žalobca zobral žalobu v tejto časti späť a neboli zistené dôvody pre neprípustenie späťvzatia žaloby. Ďalej odvolací súd poukázal vo svojom odôvodnení, že súd prvej inštancie sa nezaoberal oboma poskytnutými úvermi jednotlivo a nezohľadnil osobitosti právnej úpravy revolvingového úveru, ktoré upravujú zákonné ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z., a to § 2 písm. e), § 1 ods. 3 písm. h), § 4 ods. 16, ako aj § 5 ods. 16. Prvoinštančný súd tak neodôvodnil podľa ktorých zákonných ustanovení účinnom od 01.01.2020 do 31.12.2021 posúdil zmluvu o revolvingovom úvere zo dňa 22.01.2020, preto odvolací súd považoval námietky žalobcu v podanom odvolaní za dôvodné. V ďalšom konaní sa súd prvej inštancie bude dôsledne zaoberať zmluvou o revolvingovom úvere zo dňa 22.01.2020, ktorú strany sporu uzavreli, bude sa zaoberať tým, akú splatnosť si strany sporu dojednali, kedy nastala splatnosť revolvingového úveru a ktorými ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z. z. sa posudzovaná zmluva o revolvingovom úvere spravuje. Tiež sa bude zaoberať tvrdením žalobcu, že postupca sám stanovil čas povinnosti pre splatenie dlhu žalovanou, a to zaslaním oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 22.12.2020, ktorou vyzval žalovanú na splnenie dlhu v zmysle § 563 Občianskeho zákonníka, čím došlo k zosplateniu úveru, pričom za výzvu na splnenie pohľadávky je možné považovať aj doručenie žaloby. Prvoinštančný súd sa bude zaoberať aj povinnosťou žalobcu skúmať bonitu žalovanej pri danom type úveru s tým, že aj keď má spotrebiteľ pri revolvingovom úvere možnosť flexibility splácať, pretože si môže sám zvoliť výšku mesačnej splátky (minimálne stanovenú sumu alebo vyššiu sumu podľa svojich možností), tak v danom prípade bola stanovená výška minimálnej splátky 5% dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,- eur, pričom musí byť v možnostiach spotrebiteľa splácať úver v splátke zodpovedajúcej aspoň takto minimálne určenej výške. Pri takto určenej výške minimálnej splátky potom môže veriteľ posúdiť, či spotrebiteľ bude schopný s ohľadom na jeho príjmy splácať úver aspoň v minimálne stanovenej sume. Okrem toho súd prvej inštancie sa bude zaoberať aj otázkou platnosti postúpenia pohľadávky podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. a obranou žalobcu v tom, že dlžná suma bola splatná na základe vyhlásenia splatnosti revolvingového úveru. Odvolací súd tak dospel k záveru, že prvoinštančný súd vec nesprávne právne posúdil a jeho rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov vo vzťahu k zmluve o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, na základe ktorého si žalobca uplatňuje nárok na zaplatenie sumy 567,73 eur, a preto v zamietajúcej časti ohľadom tejto sumy rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Tunajší súd následne doručil takéto rozhodnutie právneho zástupcovi žalobcu, ako aj žalovanej s tým, že poučil strany sporu o tom, že majú právo vyjadriť sa k právnym ako aj ku skutkovým záverom odvolacieho súdu. Zároveň nariadil termín pojednávania, z ktorého sa ospravedlnil právny zástupca žalobcu, a to elektronickým podaním zo dňa 07.05.2025. Právny zástupca žalobcu tiež doručil tunajšiemu súdu vyjadrenie týkajúce sa predmetného sporu. Nariadeného pojednávania sa nezúčastnila žalovaná, ktorá neospravedlnila svoju neúčast'. Z vyššie uvedených dôvodov tak súd vykonal pojednávanie s poukazom na § 180 CSP v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu a žalovanej.

6. Súd po tom, ako prečítal nasledovné listinné dôkazy a to : návrh na vydanie platobného rozkazu, preklad (čl. 5-11), zmluva o spotrebiteľskom úvere (čl. 20-22), dohoda o zrážkach zo mzdy (čl. 23-24), kópia OP žalovanej (čl. 25), tabuľka s rozčlenením jednotlivých splátok (čl. 25), prehľad finančných operácií týkajúcich sa úverového vzťahu so žalovanou (čl. 26), oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 28.12.2020 (čl. 26), doručka (čl. 27), prehľad finančných operácií týkajúcich sa úverového vzťahu žalovanej (čl. 28), potvrdenie (čl. 29), oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru (čl. 29), doručka (čl. 30), uznesenie tunajšieho súdu (čl. 44), písomné podanie žalovanej (čl. 56), oznámenie o postúpení pohľadávky (čl. 58, zmluva o postúpení pohľadávok čl. 59-81), súhlas so vstupom do konania (čl. 89), uznesenie tunajšieho súdu (čl. 97) o pripustení zmeny žalobcu, uznesenie tunajšieho súdu (čl. 103), elektronické podanie právneho zástupcu žalobcu (čl. 107-114), uznesenie tunajšieho súdu (čl. 118 a nasl.), elektronické podanie právneho zástupcu žalobcu (čl. 126-131), elektronické podanie právneho zástupcu žalobcu zo dňa 20.03.2024, potvrdenie o pobyte žalovanej (čl.

140), výpis z Obchodného vestníka (čl. 141), rozsudok tunajšieho súdu zo dňa 28.marca 2024, odvolanie žalobcu (čl. 167 a nasl.), uznesenie Krajského súdu v Nitre (čl. 213), výpis z Obchodného vestníka žalovanej, elektronické podanie právneho zástupcu žalobcu zo dňa 07.05.2025, e-mail zo dňa 12.mája 2025, elektronické podanie právneho zástupcu žalobcu vrátane príloh (vyjadrenie zo dňa 12.05.2025), zistil nasledovný skutkový stav veci:

7. Právny predchodca žalobcu je zapísaný v Registratúre Obchodného súdu v Paríži ako právnická osoba vykonávajúca podnikateľskú činnosť. Právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli dňa 22.01.2020 zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty ako aj rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb. V zmysle časti 1 tejto zmluvy právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 881,- eur na úhradu ceny tovaru, resp. služby s tým, že výška mesačnej splátky úveru bez poistenia bola dohodnutá 44,05 eur. Splatnosť mesačnej splátky bola dojednaná v 15. deň v mesiaci, splatnosť prvej splátky k 15.02.2020 a splatnosť poslednej splátky, resp. konečná splatnosť úveru 15.09.2021. Poplatok za poistenie – kompletný balík poistenia predstavoval 5,29 %, pričom výška mesačnej splátky s poistením bola 46,38 eur. V zmysle článku 2 časti 1 tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola tá uzavretá na dobu určitú po dobu trvania záväzkov. Podľa časti 2 tejto úverovej zmluvy bola uzavretá aj zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou s tým, že bol poskytnutý úverový rámec vo výške 5.000,- eur, pričom aktuálna výška úverového rámca bola dohodnutá 900,- eur. Výška mesačnej splátky bola dojednaná minimálne 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlená na najbližší vyšší násobok 300,- eur a splatnosť mesačnej splátky bola dojednaná 10. deň v mesiaci. Dohodnutá výška úrokovej sadzby predstavovala 27,48 % fixná, RPMN 39,26 % a odpata bola dohodnutá 31,13 %. Splatnosť prvej mesačnej splátky bola dojednaná 10. deň nasledujúcim po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené prvé čerpanie revolvingového úveru s tým, že bol zvolený balík poistenia – komplexný balík za poplatok v rozsahu 5,29 %. Zároveň táto zmluva obsahovala tzv. dodatočné predpoklady pre výpočet RPMN, pričom sa vychádzalo z výšky čerpania revolvingového úveru 900,- eur s dohodnutou výškou mesačnej splátky 86,63 eur, s poplatkom za kreditnú kartu 2,99 eur a so splatením revolvingového úveru, ktoré sa malo uskutočniť formou 12 rovnakých mesačných splátok. Celková čiastka k zaplateniu tak predstavovala sumu 1.072,45 eur. Podľa článku 2 časti 2 táto zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú. Z časti 3 spoločné ustanovenia k zmluve o spotrebiteľskom úvere k zmluve o revolvingovom spotrebiteľskom úvere bolo obsiahnuté, že žalovaná ako dlžníka vyhlásila, že uzatvára poistenie schopnosti splácať úver. Okrem toho právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli dohodu o zrážkach zo mzdy zo dňa 22.01.2020, na základe ktorej zmluvné strany vyhlásili, že týmto inštitútom sa zabezpečuje zmluva o spotrebiteľskom úvere, ako aj zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty pre prípad, že by žalovaná porušila svoje zmluvné povinnosti a nesplácala svoj dlh. Dňa 22.01.2020 žalovaná podpísala aj spracovanie osobných údajov a informácií tvoriacich bankové tajomstvo, pričom súhlasila s poskytovaním a sprístupňovaním údajov o bankových obchodoch uzavretých s bankou a to aj na účely posúdenia jej schopnosti splácať úver. Z informácií o RPMN bolo zistené, že ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru, ktorý jej bol ponúknutý bola 0 % a RPMN pre revolvingový spotrebiteľský úver bola 39,26 %. Súd sa tiež oboznámil s fotokópiou občianskeho preukazu žalovanej (čl. 25) ako aj so splátkovým kalendárom (čl. 25) k zmluve o spotrebiteľskom úvere. Zo splátkového kalendára vyplýva výška mesačnej splátky rozčlenená na istinu, úrok a poistenie. Z prehľadu finančných operácií týkajúcich sa zmluvy o spotrebiteľskom úvere za obdobie od 28.01.2020 do 14.01.2021 tiež vyplýva, že dlh žalovanej ku dňu 21.12.2020 predstavoval istinu vo výške 616,70 eur, úroky, poistenie a ostatné vo výške 11,65 eur a náklady vo výške 20,- eur. Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. 42783928670001 zo dňa 28.12.2020 mal právny predchodca žalobcu predčasne zosplatiť spotrebiteľský úver, ktorý bol poskytnutý vo výške 648,35 eur a to z dôvodu, že ani po opakovaných výzvach na úhradu žalovaná nesplácala riadne a včas takýto úver. Celkový dlh žalovanej ku dňu 22.12.2020 predstavoval sumu 648,35 eur, pričom podľa doručky (čl. 27) malo byť takéto oznámenie doručené žalovanej dňa 04.01.2021. Z prehľadu čerpania revolvingového úveru (čl. 28) za obdobie od 20.02.2020 do 08.01.2021 vyplýva, že žalovaná mala záväzok v celkovej výške 618,62 eur z titulu istiny a z titulu úrokov, poistenia a ostatných položiek vo výške 28,11 eur s tým, že náklady predstavovali sumu 20,- eur. Podľa potvrdenia zo dňa 03.03.2023 právny predchodca žalobcu potvrdil odfinancovanie peňažných prostriedkov registrovaných na úverovom prípade 42783928671100 žalovanej v rozsahu 722,97 eur. Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. 42783928671100 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej predčasné zosplatenie úveru z dôvodu, že nesplácala riadne a včas spotrebiteľský

úver vo výške 666,73 eur, ktorý jej bol poskytnutý, pričom toto oznámenie bolo doručené žalovanej dňa 04.01.2021. Zmluvou o postúpení pohľadávok z nesplácaných úverov uzavretou dňa 21.06.2023 medzi právnym predchodcom žalobcu BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA a žalobcom ako kupujúcim v spojení s výpisom z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok z nesplácaných úverov (čl. 58) právny predchodca žalobcu mal postúpiť pohľadávku voči žalovanej na žalobcu. Zo špecifikácie pohľadávky (čl. 113) bolo zistené, že na žalobcu bola postúpená pohľadávka jednak v celkovej výške 628,35 eur, z čoho istina predstavovala sumu 596,70 eur, nakoľko žalovaná vyčerpala z poskytnutého úveru peňažné prostriedky v celkovej výške 881,- eur s tým, že uhradila do zosplatnenia úveru sumu 278,28 eur. Tieto úhrady boli započítané na istinu vo výške 264,30 eur a na poplatky vo výške 13,98 eur. Po zosplatnení uhradila tiež žalovaná sumu 20,- eur, pričom postúpená istina predstavuje rozdiel medzi vyčerpaným úverovým rámcom, úhradami žalovanej započítanými na istinu a úhradami po zosplatnení. Zároveň žalobca poukázal na poplatky vo výške 11,65 eur, ktoré boli žalovanej vyčíslené v celkovej výške 25,63 eur s tým, že z úhrady žalovanej bola na poplatky započítaná suma vo výške 13,98 eur a preto si uplatňuje voči nej sumu 11,65 eur. Pokiaľ ide o pokutu vo výške 20,- eur, tak zmluvné strany sa dohodli, že v prípade omeškania je žalovaná povinná platiť úroky z omeškania a náklady spojené s uplatnením pohľadávky, ktoré jej boli vyúčtované vo výške 20,- eur. Súd sa ďalej oboznámil s elektronickým podaním právneho zástupcu žalobcu (čl. 126 a nasl.), z ktorého okrem iného vyplýva, že ten zobral žalobu čiastočne späť čo do sumy 120,- eur, nakoľko žalovaná vykonala čiastkové úhrady k úveru č. 42783928670001 a to dňa 31.07.2023 vo výške 20,- eur, dňa 28.08.2023 vo výške 20,- eur a dňa 30.10.2023 vo výške 20,- eur. Okrem toho vykonala úhrady k úveru č. 42783928671100, a to dňa 31.07.2023 vo výške 20,- eur, dňa 28.08.2023 vo výške 20,- eur a dňa 30.10.2023 vo výške 20,- eur. Z tohto dôvodu žiadal konanie čiastočne zastaviť čo do sumy 120,- eur s tým, že proti žalovanej žiadal priznať nárok v rozsahu 1.145,08 eur s príslušenstvom. Podľa potvrdenia o pobyte má žalovaná trvalý pobyt v obci C. D. XX. Z výpisu z Obchodného vestníka týkajúci sa žalovanej bolo zistené, že na tú nebol vyhlásený konkurz ani oddĺženie. V podanom odvolaní proti rozsudku právny zástupca žalobcu zobral žalobu čiastočne späť, a to čo do sumy 568,35 eur a zároveň žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok prvoinštančného súdu a vyhovel podanej žalobe a zaviazal žalovanú na sumu 576,73 eur. Následne odvolací súd uznesením sp. zn. 7CoCsp/19/2024 zo dňa 28. februára 2025 pripustil späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie sumy 568,38 eur a v tejto časti rozsudok prvoinštančného súdu v zamietajúcom výroku II. zrušil a konanie v tejto časti zastavil. Zároveň odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku II. v časti o zaplatenie sumy 576,73 eur s príslušenstvom, ako aj vo výroku o trovách konania zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. Z výpisu z Obchodného vestníka žalovanej súd zistil, že na ňu nie je vyhlásený konkurz ani oddĺženie. Z elektronického podania právneho zástupcu žalobcu, ktoré bolo doručené tunajšiemu súdu dňa 12.05.2025 vyplýva akým spôsobom posudzoval právny predchodca žalobcu schopnosť žalovanej splácať úver, a to s poukazom na ustanovenie § 7 ods. 17, 20 zákona o spotrebiteľských úveroch, ako aj § 2 ods. 1 opatrenia Národnej banky Slovenska č. 10/2017, a to § 2 ods. 2 a § 2 ods. 3. Žalobca tiež predložil výstup z interných aplikácií postupcu na preukázanie riadneho overenia schopnosti splácať poskytnutý úver žiadateľa o úver. Overovanie schopnosti splácať úver prebieha vo väčšine prípadov v automatickom režime, pričom údaje potrebné na posúdenie žiadosti o úver sú napríklad z úverového registra alebo Sociálnej poisťovne získavané vo forme dát, ktoré v čitateľnej podobe zobrazujú len interné aplikácie postupcu, a preto ten ich pretavil do priloženého výstupu. Uvedený výstup obsahuje údaje zhromaždené z príslušných registrov, ktoré boli použité pri posudzovaní bonity. Pokiaľ ide o výdavky na peňažné záväzky spotrebiteľa, tak poukázal právny zástupca žalobcu, že pri výdavkoch podľa § 2 ods. 3 písm. b), podľa § 7 ods. 20 písm. d) zákona pri zohľadnení odsekov 10 až 17, platí pri určení peňažných záväzkov súvisiacich s existujúcimi úvermi, pri ktorých je spotrebiteľ spoludlžníkom, že na tieto úvery hľadí, ako keby bol spotrebiteľ jediným dlžníkom. Na účely § 7 ods. 20 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, sa do výpočtu podľa ods. 3 písm. b) zahŕňa najmenej suma rovnajúca sa 3 % schválených povolených prečerpaní a limitov kreditných kariet spotrebiteľa s tým, že poukázal aj na ust. § 7ods. 20 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa názoru žalobcu je preto nepochybné, že pri výdavkoch znižujúcich príjem spotrebiteľa sa vychádza výlučne z úverových peňažných záväzkov. Žalobca na tomto mieste poukázal aj na priloženú odpoveď Národnej banky Slovenska zo dňa 14.03.2024 vo veci NBS-000-096-061, ktorá potvrdzuje vyššie uvedený názor. Právny predchodca žalobcu z úverového registra mal informáciu, že v čase uzatvorenia zmluvy, žalovaná nemala žiadne mesačné úverové zaťaženie, pričom nový úver bol poskytnutý s mesačnou splátkou 46,- eur a revolvingový úver bol poskytnutý s minimálnou mesačnou splátkou 30,- eur. Výdavky na peňažné záväzky žalovanej tak boli vo výške 76,- eur, pričom celková výška čistých príjmov spotrebiteľa bola 600,- eur, ktorú ten deklaroval v dokumente Spracovanie osobných údajov a informácií tvoriacich bankové tajomstvo. Príjem spotrebiteľa bol overený nezávislým

dopytom do Sociálne poisťovne, pričom z poisťovne kladne odpovedali na otázky uvedené v bode A1, A4, A8, A9 a A17. Pokiaľ ide o výšku nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa, tak bral veriteľ do úvahy životné minimum spotrebiteľa a vyživovaných osôb v celkovej sume 210,20 eur. Veriteľ zároveň bral do úvahy aj paušálne výdavky, ktoré v zmysle opatrenia NBS spolu so životným minimom reprezentujú obvyklé mesačné výdavky spotrebiteľov na stravu, bývanie a ošatenie. Tie boli vypočítané ako rozdiel medzi celkovou výškou čistého príjmu spotrebiteľa a životným minimom spotrebiteľa, životným minimom osoby, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť zvýšený o 40% - teda $155,92 \text{ eur} / (600 \text{ eur} - 210,20 \text{ eur}) \times 40\%$. Celková výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa bola teda 366,12 eur (155,92 eur + 210,20 eur). Výpočet DSTI bol realizovaný nasledovne: $DSTI = 76,- \text{ eur} / (600,- \text{ eur} - 366,12 \text{ eur})$. $DSTI = 0,32$ pričom táto hodnota neprekročila hodnotu 1, a preto bola žalovaná schopná splácať poskytnutý úver v súlade s opatrením a zákonom o spotrebiteľských úveroch. Z tohto dôvodu navrhol právny zástupca žalobcu vyhovieť podanej žalobe. Súd sa ďalej oboznámil s listinným dokladom (čl. 244), z ktorého vyplýva, že žalovaná deklarovala príjem 600,- eur pri poskytnutí úveru, pričom zmluvná splátka mala byť 46,- eur, úverový rámec 881,- eur s tým, že žalovaná deklarovala, že je vydatá a počet členov domácnosti predstavujú 2 osoby. Výška životného minima bola 210,- eur, celkový dlh 880,- eur, splátky 46,- eur a DTI 0,1224, DSTI 0,1129. Počet aktívnych úverov bol 0, počet odmietnutých žiadostí o úver 0 a 1 úver bol vo fáze žiadosti o posúdenie. Súčet celkových záväzkov bol 0 a počet kontrolovaných mesiacov mzdy v Sociálnej poisťovni bol 6, pričom pracovný pomer mal trvať od januára 2019. Zároveň z odpovedí Sociálnej poisťovne vyplýva, že žalovaná bola zamestnaná a má dostatočný vymeriavací základ od zamestnávateľa. Súd sa tiež oboznámil aj s dokladom o posudzovaní schopnosti úveru, pri ktorom bola splátka 30,- eur, pričom úverový rámec bol 600,- eur a deklarovaný príjem 600,- eur. Životné minimum bolo 210,- eur, celkový dlh 881,- eur, celkový dlh kalkulovaný 46, DTI bolo 0,1224, DSTI 0,1139, počet aktívnych úverov bol 0, počet odmietnutých žiadostí o úver 0 a 1 žiadosť o úver bola vo fáze posúdenia.

8. Podľa § 52 ods. 1, 3, 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

9. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

10. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

11. Podľa § 525 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

12. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu^{87ac}) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.^{87ad}) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj

dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

13. Podľa § 1 ods. 2, 3 písm. h/, 4, 5 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. 18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu 1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľností určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov 1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje. Spotrebiteľským úverom nie sú: úver formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť do jedného mesiaca, ak v § 4 ods. 16 nie je ustanovené inak. Na spotrebiteľský úver formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 3 ods. 1 písm. a) až d) a § 3 ods. 3, § 4 ods. 16, § 5 až 8, § 9 ods. 1, 4, 6 až 8, § 10, § 11, § 12 ods. 2, § 15, § 17, § 20 až 23 a § 25 až 27. Na spotrebiteľský úver vo forme prekročenia sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 9 ods. 6, 7 a 8, § 11, § 18, § 20, § 20a až 20e, § 21 a 23, 25 až 27.

14. Podľa § 4 ods. 16 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ak ide o úver formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť do jedného mesiaca, poskytujú sa minimálne informácie podľa odseku 1 písm. c), f) a g) a § 5 ods. 1 písm. b) a c).

15. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pri spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, musia byť spotrebiteľovi poskytnuté informácie pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere spôsobom a v rozsahu informácií podľa § 4 ods. 1 písm. a) až d), f), l), q) a s); okrem týchto informácií je veriteľ alebo finančný agent povinný poskytnúť informácie o

a) podmienkach a postupe ukončenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, b) povinnosti spotrebiteľa zaplatiť takýto spotrebiteľský úver kedykoľvek na žiadosť veriteľa v plnej výške, c) poplatkoch spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o takomto spotrebiteľskom úvere a podmienkach, za akých sa tieto poplatky môžu meniť.

16. Podľa § 7 ods. 1, 2, 16, 17, 19, 20, 23, 26, 27 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom. 17) Veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretné a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery

a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a

b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať. Vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5, b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, 17a) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veritelia, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní určiť, dodržiavať a pravidelne prehodnocovať limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a limit na podiel výšky celkovej zadlženosti k príjmu. Na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky:

a) čistý príjem spotrebiteľa,

b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, 17a)

c) výška splátky spotrebiteľského úveru a

d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky môžu poskytnúť spotrebiteľský úver spotrebiteľovi, len ak spotrebiteľ spĺňa limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a limit na podiel výšky celkovej zadlženosti k príjmu.

Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky pri výpočte ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a pri výpočte limitu na podiel výšky celkovej zadlženosti k príjmu podľa odseku 19 nezohľadňujú

a) zabezpečenie pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

b) budúci nárast príjmov spotrebiteľa; to neplatí, ak budúci nárast príjmov spotrebiteľa je hodnoverne preukázaný,

c) poistenie splatenia spotrebiteľského úveru alebo jeho časti. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní na účely podľa odseku 19 použiť dostatočné, primerané a aktuálne informácie o príjmoch, nákladoch na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, 17a) peňažných záväzkoch spotrebiteľa, výške celkovej zadlženosti a ďalšie informácie o finančnej a ekonomickej situácii spotrebiteľa. Informácie o príjme podľa prvej vety je potrebné overovať preukázateľným spôsobom prostredníctvom interných zdrojov alebo externých zdrojov, ktoré sú nezávislé od spotrebiteľa. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní bez súhlasu spotrebiteľa, len na splnenie účelu posúdenia schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a na účely podľa odseku 19, ak odsek 43 neustanovuje inak, elektronicky overiť informácie súvisiace s príjmom spotrebiteľa v Sociálnej poisťovni, 17ab) a to prostredníctvom prevádzkovateľa registra. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky overujú len informácie súvisiace s príjmom spotrebiteľa, ktoré vopred získali od spotrebiteľa, u ktorého sa posudzuje schopnosť splácať spotrebiteľský úver. Náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, 17a) je nevyhnutné posudzovať s ohľadom na životné minimum ustanovené osobitným predpisom 17td) a na príjem spotrebiteľa.

17. Podľa § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová „spotrebiteľský úver“ v príslušnom gramatickom tvare. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

- c) meno, priezvisko, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa; ak spotrebiteľ nemá pridelené rodné číslo, uvedie sa dátum narodenia,
- d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- g) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- i) výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- j) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- l) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- m) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- o) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- p) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- q) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- r) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- s) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- t) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- u) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- v) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23.

18. Podľa § 10 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) podľa § 9 ods. 2 písm. a), b), c), d), e), g) a u),
- b) povinnosť spotrebiteľa kedykoľvek zaplatiť takýto úver na žiadosť veriteľa v plnej výške,
- c) výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť.

19. Podľa § 11 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) a § 10 ods. 1 písm. b) a c) alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,^{18b)}

f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,

g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.^{18aa)} Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

20. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu^{18b)} na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

21. Podľa § 20a ods. 20 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, veriteľ je povinný dodržiavať a pravidelne prehodnocovať systém posúdenia schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a systém poskytovania spotrebiteľských úverov.

22. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

23. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

24. Po vykonanom dokazovaní ako aj s prihliadnutím na právny názor odvolacieho súdu dospel prvoinštančný súd k záveru, že právny predchodca žalobcu BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky a žalovaná uzavreli platným spôsobom zmluvu o spotrebiteľskom úvere, resp. zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere. Tieto zmluvy mali formulárový charakter, boli vopred pripravené právnym predchodcom žalobcu, pričom žalovaná nemohla ovplyvniť obsah, ale musela ich prijať ako celok alebo odmietnuť. Zároveň právny predchodca žalobcu konal pri uzatváraní predmetných zmlúv v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, čo vyplýva z predloženého výpisu z Obchodného registra s tým, že ide aj o skutočnosť všeobecne známu súdu z jeho činnosti. Žalovaná uzatvárala tieto zmluvy ako fyzická osoba - nepodnikateľ s tým, že v konaní nebolo preukázané a ani tvrdené, že by ich uzatvárala v súvislosti so svojou podnikateľskou činnosťou alebo povolaním.

Preto mal právny predchodca žalobcu postavenie veriteľa a žalovaná má postavenie spotrebiteľa podľa § 2 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z. z., nakoľko ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere tak ako to definuje § 1 ods. 2 takéhoto právneho predpisu. Súd zároveň z vykonaného dokazovania zistil, že revolvingový spotrebiteľský úver bol uzavretý na dobu neurčitú s tým, že doba splatnosti nebola dojednaná do 1 resp. do 3 mesiacov, pričom medzi zmluvnými stranami nebolo ani dohodnuté, že splatnosť takéhoto úveru je kedykoľvek na požiadanie veriteľa. Preto podľa názoru súdu ide o zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, pre ktorú platia ustanovenia bežnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 zákona č. 129/2010 Z. z. Zároveň súd poukazuje na skutočnosť, že zmluvné strany úverovej zmluvy si dojednali v časti 3 bod 2.1 povinnosť žalovanej splácať poskytnutý revolvingový úver formou dohodnutých pravidelných mesačných splátok s tým, že splatnosť splátok bola dojednaná 10 deň v mesiaci. Zároveň v časti 3 bod 3.1 si veriteľ dojednal právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť revolvingového úveru t. j. požadovať splatenie takéhoto úveru v lehote ako aj s účinnosťou, ktorú banka určí v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti. Napriek takémuto dojednaniu je však potrebné uviesť, že postup veriteľa pri predčasnom zosplatnení úveru vrátane zmluvných dojednaní nesmie byť v rozpore so zákonom a to § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Preto aj právny predchodca žalobcu pri predčasnom zosplatnení revolvingového úveru musel postupovať v súlade s takýmto zákonným ustanovením. Podľa názoru súdu možno považovať za nesporné, že žalovaná porušila svoje zmluvné povinnosti splácať jednotlivé splátky revolvingového úveru v minimálnej výške riadne a včas, v dôsledku čoho pristúpil právny predchodca žalobcu k predčasnému zosplatneniu úveru a následne postúpil takúto pohľadávku na žalobcu. Súd sa v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu zaoberal skutočnosťou, či žalobca je aktívne legitimovaný na podanie takejto žaloby a to napriek tomu, že počas konania pripustil súd uznesením zmenu žalobcu podľa § 80 CSP z dôvodu, že došlo k postúpeniu pohľadávky. Súd poukazuje na rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Obdo/102/2020 zo dňa 29.04.2021, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/163/2017 zo dňa 30.05.2018, uznesenie Najvyššieho súdu SR z 26.11.2024 sp. zn. 4Obo/45/2012), z ktorej okrem iného vyplýva, že otázka o tom, či strana sporu je nositeľom práva, o ktoré konanie ide, rieši súd až po vykonanom dokazovaní, a to v rozhodnutí vo veci samej. Preto súd nemôže posudzovať otázku aktívnej legitímácie v rámci posudzovania otázky procesného nástupníctva strany sporu podľa § 80 CSP, pretože preskúmanie podmienok podľa tohto ustanovenia nie je dokazovaním o skutkovom stave veci. Súd preto aj s prihliadnutím na pripustenie zmeny strany sporu podľa ustanovenia § 80 vyhovie vtedy, ak sa preukáže, že formálno-právne došlo k prevodu alebo prechodu práva, resp. povinnosti, t. j. nastala právna skutočnosť, ktorá môže mať podľa hmotného práva za následok prechod alebo prevod práv a povinností. Súd však nie je pri tomto rozhodovaní oprávnený hodnotiť, či sú splnené predpoklady pre právne nástupníctvo z hľadiska hmotného práva. Z uvedených dôvodov tak súd skúmal aktívnu legitímáciu žalobcu až pri rozhodovaní vo veci samej s tým, že nie je rozhodujúce či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Ak sa zistí nedostatok aktívnej legitímácie, znamená to, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia, nie je nositeľom tohto oprávnenia, o ktoré v konaní ide. O nedostatok pasívnej legitímácie ide vtedy, ak sa ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti - žalovaná, nie je nositeľom tejto povinnosti, o ktorú v konaní ide. Zákon o bankách v § 92 ods. 8 nakoľko právny predchodca žalobcu bol pobočkou zahraničnej banky, ako aj v § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch určuje podmienky pre platné postúpenie pohľadávky. Jednou z takýchto podmienok je skutočnosť, že táto pohľadávka, ktorá je postúpená, je splatná v čase jej postúpenia. Súd preto najskôr skúmal, či právny predchodca žalobcu v čase uzavretia revolvingovej úverovej zmluvy riadnym spôsobom preskúmal schopnosť žalovanej splácať úvery, a to s poukazom na § 7 zákona č. 129/2010 Z. z. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na rozsudok ESD a to C-58/18 z ktorého okrem iného vyplýva: „Článok 5 ods. 6 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni takej vnútroštátnej právnej úprave, o akú ide vo veci samej, ktorou sa veriteľom alebo sprostredkovateľom úveru ukladá povinnosť, aby v rámci zmlúv o úvere, ktoré zvyčajne ponúkajú, vyhľadali najvhodnejší druh a najvhodnejšiu výšku úveru vzhľadom na finančnú situáciu spotrebiteľa v čase uzavretia zmluvy a účel úveru. Článok 5 ods. 6 a článok 8 ods. 1 smernice 2008/48 sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia takej vnútroštátnej právnej úprave, o akú ide vo veci samej, ktorou sa veriteľovi ukladá povinnosť zdržať sa uzavretia zmluvy o úvere, ak sa po preskúmaní úverovej bonity spotrebiteľa nemôže odôvodnene domnievať, že spotrebiteľ bude schopný plniť si povinnosti vyplývajúce z plánovanej zmluvy“. Podľa čl. 8 odsek 1 Smernice Európskeho parlamentu a rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS tiež členské štáty

zabezpečia, že veriteľ pred uzavretím zmluvy o úvere posúdi úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné, od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. Súdny dvor v rozsudku zo dňa 27.03.2014, LCL Le Crédit Lyonnais proti E. F., C-565/12 okrem iného uviedol, že najmä na rozvíjajúcom sa trhu s úvermi je dôležité, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne, alebo bez predchádzajúceho posúdenia úverovej bonity spotrebiteľa, a aby členské štáty vykonávali potrebný dohľad na vyvarovanie sa takémuto správaniu a stanovili potrebné opatrenia na sankcionovanie veriteľov, ktorí sa takéhoto správania dopustia. Vyššie uvedené zákonné ustanovenie tak vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou s tým, že nepostačuje zo strany spotrebiteľa len uvedenie výšky príjmov a výdavkov, ale od veriteľa sa vyžaduje, aby poskytnuté informácie analyzoval a vyhodnocoval. Cieľom zákonodarcu je tak efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Pri získavaní informácií o bonite spotrebiteľa za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza, ako z informácií, ktoré mu poskytne samotný spotrebiteľ ako aj z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o spotrebiteľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je tak povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné presné a pravdivé údaje, avšak táto povinnosť nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou. Preto veriteľ musí okrem iného analyzovať tak príjmy ako aj výdavky spotrebiteľa. Je nedostatočné ak veriteľ sa uspokojí len s prehlásením spotrebiteľa o jeho príjme alebo osobných a majetkových pomeroch, pretože odborná starostlivosť predpokladá, že údaje, ktoré dlžník uviedol, si veriteľ aj overí minimálne potvrdením zamestnávateľa dlžníka. /obdobne napr. rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky 33Cdo/2178/2018 zo dňa 25.07.2018 alebo 33Cdo/201/2018 zo dňa 20.03.2019/. Okrem toho aj z rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci C-449/13 z 18.12.2014 vo veci Consumer Finance SA proti G. B. vyplýva, že poskytovateľ úveru má dôkazné bremeno posúdiť úveryschopnosť dlžníka - spotrebiteľa na základe dostatočných informácií, ktoré sú podložené dokladmi a tým má byť zabránené, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne. Odborná starostlivosť podľa názoru súdu tak predpokladá overenie údajov, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, resp. objektívne podložil minimálne potvrdením zamestnávateľa. Dôležitou skutočnosťou je pri skúmaní bonity klienta aj využívanie verejne dostupných informácií /napr. údaje o životnom minime a ich porovnanie so známymi alebo od spotrebiteľa zistenými (nie iba tvrdenými) informáciami o jeho príjmoch a výdavkoch (obdobne napr. rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33Cdo/2178/2018)/. Keďže od žalobcu možno požadovať preukázanie preskúmania schopnosti žalovanej splácať úver jeho právnym predchodcom tak bolo na ňom, aby preukázal, že takéto povinnosti vyplývajúce z ustanovenia § 7 zákona č. 129/2010 Z. z. boli splnené. Veriteľovi je tak uložená povinnosť postupovať s odbornou starostlivosťou pri poskytovaní úveru s tým, že jeho povinnosťou je posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s prihliadnutím na dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa ako aj účel spotrebiteľského úveru. Veriteľ zároveň musí posudzovať celkovú sociálno-ekonomickú situáciu spotrebiteľa, pričom schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver treba chápať ako situáciu, keď v závislosti od frekvencie splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom/domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto veriteľ musí posúdiť spotrebiteľov osobný rozpočet a to tak z hľadiska jeho príjmov, ako aj výdavkov vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (musia byť tak posúdené konkrétne príjmy zo závislej činnosti, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť alebo nezaopatrované deti). Súd zároveň poukazuje aj na nález Ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 530/2024 zo dňa 12. februára 2025, z ktorého okrem iného vyplýva „Súd rozhodujúci vo veci je povinný (ex offo) sa vysporiadať so všetkými konkrétnymi okolnosťami prípadu a v rámci rozhodnutia spotrebiteľovi odôvodniť, prečo preskúmanie jeho bonity veriteľom bolo/nebolo v súlade nie len so slovenskými právnymi predpismi ale aj normami európskeho práva. Ak vychádzame z myšlienky, že spotrebiteľ nedisponuje potrebnými znalosťami a skúsenosťami na posúdenie jeho možnosti a schopnosti splácať úver v čase jeho poskytnutia, potom nemožno očakávať ani to, že tieto skúsenosti zrazu nenadobudne v priebehu súdneho konania. Odôvodnenie preto musí zodpovedať tomuto základnému predpokladu – spotrebiteľ by mal z rozhodnutia pochopiť aspoň v základoch, čo a prečo veriteľ zisťoval, čo zistil, ako sa s tými skutočnosťami vysporiadal a napokon, či to urobil správne a preto mu mohol úver poskytnúť. Je zrejmé, že Najvyšší súd sa v napadnutom rozhodnutí nevysporiadal s tým, či takýto prieskum nižšie súdy v posudzovanej veci vykonali. Napadnutým uznesením Najvyššieho súdu preto došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru.“ Zároveň súd poukazuje na skutočnosť, že veriteľ v zmysle ustanovení § 7 a nasl. zákona č. 129/2010 Z. z. je pri posúdení úverovej schopnosti klienta povinný brať na zreteľ, ako existujúcu situáciu klienta, najmä jeho príjmy

a výdavky, tak i skutočnosti, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzavretím zmluvy s vysokou pravdepodobnosťou očakávať (napr. predpokladaný príjem z prejednávaneho dedičského konania, predaja nehnuteľnosti, poisťného plnenia a pod.). Dôkaz pri posúdení úverovej schopnosti je kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri získavaní relevantných informácií tak veriteľ vychádza z informácií dodaných spotrebiteľom a samozrejme ním aj preukázaných, ako aj z informácií, ktoré získal z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o finančnej situácii spotrebiteľa. Spotrebiteľ je zároveň povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezabavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom a domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške, pričom dodávateľ musí analyzovať spotrebiteľov osobný a domáci rozpočet, a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver. Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje. Prvoinštančný súd tak dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu v dostatočnom rozsahu nepreukázal, že by skúmal s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovanej splácať poskytnutý úver, pričom počas súdneho konania predložil na preukázanie svojich tvrdení o skúmaní schopnosti žalovanej splácať úver okrem úverových zmlúv vyjadrenie zo dňa 12.05.2025, ako aj listinné dôkazy (čl. 244-246). Takýmito dôkazmi však nebolo preukázané, že by žalobca, resp. jeho právny predchodca riadnym spôsobom skúmal schopnosť žalovanej splácať poskytnutý úver. Predovšetkým je potrebné uviesť, že z dopytu do Sociálnej poisťovne nevyplýva, aký príjem mala žalovaná v čase uzavretia úverových zmlúv, pretože z odpovedí Soc. poisťovne na položené otázky vyplýva len to, že žalovaná bola zamestnaná a má dostatočný vymeriavací základ. Tiež neboli preukázané žiadne výdavky spojené s bežnými nákladmi na strane žalovanej, čím žalobca bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave žalovanej poskytol jej úver, a preto došlo k porušeniu povinností podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., v dôsledku čoho žalobca nemohol predčasne zosplatniť takýto úver a to s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Okrem toho vôbec nebol skúmaný príjem partnera v domácnosti, nakoľko žalovaná uviedla, že je vydatá a jej domácnosť má dvoch členov. Tiež v listinnom dôkaze označenom ako „Spracovanie osobných údajov a informácií tvoriacich bankové tajomstvo“ /č. l. 23/ žalovaná uviedla počet vyživovaných detí 0, hoci v čase uzavretia úverovej zmluvy mala vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu. Tiež nebolo preukázané, či žalovaná nemala záväzky v iných finančných inštitúciách s tým, že je potrebné poukázať aj na právne závery vyplývajúce z rozsudku Krajského súdu v Nitre sp. zn. 12CoCsp/14/2023 zo dňa 31.10.2023, podľa ktorého len zo zisťovaných skutočností od Sociálnej poisťovne prostredníctvom databázy SRBI, prípadne obdobného úverového registra bez toho, aby sa zohľadnili aj mesačné reálne výdavky žalovanej, nemožno zistiť reálny obraz o jej majetkovej situácii potrebnej pre posúdenie schopnosti splácať dlh z úverovej zmluvy. Preto je potrebné uviesť, že pri posudzovaní tejto schopnosti odbornú starostlivosť nie je možné vykonať bez porovnania mesačných príjmov a výdavkov žiadateľa. Okrem toho dôkazy o skúmaní schopnosti splácať úver žalovanou /vyjadrenie z č. l. 231 a nasl. ako aj listinné dôkazy z č. l. 244 až 246/ predložil právny zástupca žalobcu až tesne pred pojednávaním, a to dňa 12.05.2025 napriek tomu, že bol poučený o sudcovskej koncentrácii konania /uznesenie tunajšieho súdu zo dňa 08.11.2023 z č. l. 103/, a to počas súdneho konania, pričom o povinnosti prvoinštančného súdu skúmať takúto schopnosť splácať úver žalovanej mohol mať vedomosť ak by sa bol zúčastnil pojednávania zo dňa 28.03.2024 ako aj z uznesenia odvolacieho súdu /bod č. 25 odôvodnenia/, ktoré mu bolo doručené dňa 08.04.2025. Z tohto dôvodu tak súd s prihliadnutím na koncentračnú zásadu podľa § 153 CSP na tieto dôkazy neprihliadol, pretože by takéto vyjadrenie resp. dôkazy musel doručiť žalovanej v dôsledku čoho by musel odročiť nariadené pojednávanie zo dňa 13.05.2025. Tiež z predložených listinných dôkazov nevyplýva, akým spôsobom vyhodnotil právny predchodca žalobcu schopnosť žalovanej splácať úver, keď DSTI podľa výpočtov uvedenom vo vyjadrení, ktoré bolo doručené súdu 12.05.2025, predstavovalo hodnotu 0,32, pričom v predložennom listinnom dôkaze (čl. 246) bola hodnota DSTI vypočítaná inak /0,1139/ s tým, že veriteľ vychádzal pri výpočte z úverového rámca vo výške 600 eur hoci v zmluve o revolvingovom úvere bol úverový rámec 900 eur. Súd tiež dospel k záveru, že ak právny predchodca žalobcu ako veriteľ využil svoje právo na predčasné zosplatnenie

úveru, tak postupoval v rozpore so zákonom, a preto nemohlo dôjsť ani k platnému a účinnému zosplatneniu. Právny predchodca žalobcu, resp. samotný žalobca nepreukázal, že postupoval pri predčasnom zosplatnení podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predtým ako veriteľ predčasne zosplatní úver musí, ak chce uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, vyzvať dlžníka na zaplatenie dlžnej splátky po uplynutí troch mesiacov od jej omeškania s tým, že súčasne ho musí upozorniť v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Takýto postup však žalobca ani jeho právny predchodca predloženými listinnými dôkazmi nepreukázali, nakoľko nepredložili žiadny dôkaz o tom, že pred predčasným zosplatnením úveru upozornili spotrebiteľa - žalovanú na omeškanie jednotlivých splátok, ako aj na možnosť uplatnenia takéhoto práva. Právny predchodca žalobcu predložil len vyhlásenie mimoriadnej splatnosti revolvingového úveru zo dňa 28.12.2020 /č. I. 29/ ako aj doručku, pričom bez špecifikácie splátky, pre ktorú dochádza k zosplatneniu, nie je možno spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia zákonom určených podmienok, a to uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Preto právny úkon, ktorý nešpecifikuje splátku, je nedostatočne určitý a sankcionovaný neplatnosťou podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z tohto dôvodu tak nedošlo ani k platnému predčasnému zosplatneniu úveru ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok a keďže revolvingový úver bol poskytnutý na dobu neurčitú, pričom nebolo predloženými dôkazmi preukázané, že ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok bola predmetná pohľadávka splatná v celom rozsahu tak je takéto postúpenie pohľadávky neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka nakoľko bolo porušené zákonné ustanovenie § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca tak nie je aktívne legitimovaný na podanie takejto žaloby, a preto súd žalobu zamietol.

25. Súd napriek tomu, že žalovaná k žalobe sa nevyjadrila podstatným spôsobom a žiadala len o povolenie splátok svojho záväzku z dôvodu nepriaznivej finančnej situácie, nemohol považovať takýto prejav vôle za uznanie nároku žalobcu, a to aj s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 30. novembra 2021, sp. zn. 7Cdo/179/2020, pretože takýto prejav vôle nemá znaky uznávacieho prejavu. Aj z tohto dôvodu tak súd preskúmal ex offo aktívnu legitímáciu žalobcu, pričom po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že ten nie je aktívne legitimovaný na podanie žaloby, a preto je žalobu potrebné zamietnuť.

26. O trovách prvoinštančného konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP, pretože žalovaná zavinila čiastočné zastavenie konania čo do sumy 120,- eur /vykonala dobrovoľné čiastkové úhrady/, v dôsledku čoho prvoinštančný súd ešte prvotným rozsudkom zastavil konanie čo do tejto sumy, pričom tento výrok nadobudol právoplatnosť. Žalobca zároveň zavinil čiastočné zastavenie konania čo do sumy 568,35 eur, keď v rámci odvolacieho konania zobral žalobu v tejto časti späť a zároveň bol neúspešný čo do sumy 576,73 eur (ide o rozsah, v ktorom bola žaloba zamietnutá). Celkový neúspech žalobcu v prvoinštančnom konaní tak predstavoval 90,51 % a neúspech žalovanej 9,49 %. Celkový úspech v prvoinštančnom súdnom konaní tak mala žalovaná v rozsahu 81,02 %, avšak žiadne trovy konania jej nevznikli, resp. si neuplatnila ich nárok, a preto jej súd nepriznal nárok na náhradu trov prvoinštančného konania. Súd zároveň priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanej v rozsahu 100 %, a to s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 3 CSP, pretože na základe podaného odvolania bol rozsudok zrušený, a to v časti, v ktorej nebola žaloba zobratá čiastočne späť. V tejto časti tak žalobca mal úspech v odvolacom konaní v celom rozsahu.

Poučenie:

5Csp/17/2023

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v 2 písomných vyhotoveniach prostredníctvom podpísaných na Krajský súd v Nitre.

ného súdu

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa 365 ods. 1 odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný (žalovaný) dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený (žalobca) môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení – Exekučný poriadok).